

sit aarlige Møde i Buffalo. Vi lærer, at dette Forbund er det bedst organiserede af Statsforbundene; ligeledes, at Mrs Chapman Catt indtil for 6 Aar siden var dets Præsident, samt at det holdt sit 40 Aarsmøde nu i Oktober. Dette Statsforbund har mange samvirkende Forbund i sig, og dets totale Medlemsantal er 45,934 — alle betalende Medlemmer. (Der siges nemlig, at Anti-Stemmeretsforeningernes Medlemmer ikke betaler noget Kontingent, saa man maa lægge Vægt paa Ordet »betalende« Medlemmer).

Slutningen af et Møde eller maaske snarere *Resultatet* deraf er: Resolutionerne.

Ny Yorks Statsforbund for Kvindestemmeret udsendte mange fortræffelige Resolutioner. Den sjette af de 10 Resolutioner man kom overens om lyder saaledes: — »*at vi lykønsker Danmarks Regering til dens patriotiske Handling: at udvide den kommunale Stemmeret saaledes, at den ogsaa indbefatter Kvinder. Derved stilles Danmarks Kongerige ved Siden af hin udmærkede Gruppe af skandinaviske Lande: Norge, Sverrig, Finland og Island, som er Førere for Verdensbevægelsen i Erkendelsen af Kvindens sande Forhold til Staten.*«

Dette Ny York Statsforbund for Kvindestemmeret er forbundet med de mange andre Statsforbund for samme Maal og har sit store Centrum i det *Nationale Amerikanske Kvindestemmerets Forbund*, hvis Formand er den hos os saa højt vurderede Reverend Miss Anna Howard Shaw, om hvem der siges, at hun er den mest veltalende Kvinde i Verden. Dette Nationalforbund holdt ogsaa sit 40de Aarsmøde i Buffalo, der tillige var et 60 aarigt Erindringsmøde for hin Sammenkomst ved Seneca-Falls, der blev Begyndelsen til hele Kvindebevægelsen. Nu, 60 Aar efter, bekræftes alle de Resolutioner, som ved hint bevægede Møde blev vedtagne. Vi erindrer jo, at Mødet ved Seneca-Falls foranlediges af Anti Slaveri Kongressen i London 1840, fra hvilket Kvinde-Delegerede — valgte af Anti-SlaveriForeninger i Forenede Stater — bleve bortviste, thi der stod i Bibelen: »*at Kvinder ikke maatte tale i Forsamlinger.*« Seneca-Falls Konventet var en glødende Protest herimod.

Naturligvis maatte »Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund« sende sin Hilsen. Den blev ikke telegraphisk, men var dog ret vel formet. Vi modtog Svar fra Præsidenten Miss Shaw.

Reverend Miss Shaw's Svar.

Til Bestyrelsen og Medlemmerne af det Nationale Danske Kvindestemmerets-Forbund!

»Skøndt Eders Meddelelse kom efter at vort Nationale Konvent var afsluttet, blev den ikke desto mindre paaskønnet af vort Forbund, og det har været mig en stor Glæde

at sende Kopier af Eders Brev med Lykønsninger baade til »Progress«, vort Organ, samt til Præsidenterne i vore forskellige Statsforbund.»

»Der er intet mere glædeligt i denne nye Kvindebevægelse end den Kendsgerning at den har draget os imod hinanden i Venskab og Sympathi. Naar vi hører, at en Sejr er vundet i et Land, hilser vi den med samme Glæde, som var den vundet i vort eget Land; og jeg kan forsikre Eder om, at da det Nationale Kvindestemmerets Forbund i de Forenede Stater hørte, at Udvidelsen af den kommunale Stemmeret i Danmark indbefattede Danmarks Kvinder, glædede vi os lige saa varmt, som om den var bleven given til en Stat i vort eget Land. Vi glæder os ved eders Sejr, og vi spejder ivrigt i Aviserne, om ikke en ny Udvidelse af Stemmeretten skulde være bleven givet til Danmarks Kvinder. Vi skal med Glæde hilse Forkyndelsen af, at Kvinderne i Danmark har faaet den fulde politiske Frigørelse, naar den engang kommer.

I Haab om at mødes med Medlemmer af Eders Forbund ved vor store Sammenkomst i London næste Foraar, er jeg

Eders hengivne

Anna H. Shaw.

Udvidelse af Arbejdet i Forenede Stater for vor Præsident.

Alt i December d. 17 skrev Mrs Chapman Catt om et nyt Arbejde hun havde paataget sig.

Idag d. 8. Jan. fik jeg et privat Brev om samme Sag, som jeg her vil citere. Det staar desuden i Forbindelse med det forud omtalte 40de Stemmeretsmøde i Buffalo, som tillige var en 60 aarig Mindefest for Mødet ved Seneca-Falls.

29. Decbr. 09

»Jeg rejste ned til det Nationale Stemmerets Konvent i Oktober og kom ulykkeligvis til at indgive det Forslag: »at det Nationale Amerikanske Stemmerets Forbund skulde indgive en Masse-Petition til Kongressen (Fællesregeringen) til Gunst for Kvinders Stemmeret.« Forslaget blev vedtaget øjeblikkelig, hvorpaa jeg blev udpeget som Komité-Formand, for at Tanken ogsaa kunde blive udført. Det var hertil jeg hentydede, da jeg sagde »ulykkeligvis«. Jeg følte mig forvisset om, at Ingen vilde offre saa megen Energi paa Arbejdet derfor som jeg, thi Forbundets Bestyrelse drukner i meget andet Arbejde iforvejen. Naturligvis véd Forbundet, at jeg ikke kan føre Sagen til Ende, da jeg bliver nødt til at vende tilbage til Europa paa Grund af mit internationale Arbejde. Jeg modtog derfor kun Udnævnelsen med dette Forbehold.

For at faa Fart i Arbejdet og overkomme det mest mulige, inden jeg rejser til Europa, lejede jeg et Kontor i »Martha Washington« Hotellet, der har Plads til 400 Gæster. Byens Stemmerets-Forbund har ogsaa her et af sine Hovedkvarterer, saa jeg tog Kontoret lige ved dette. Vi sikrede os 3 Stenographer, ja, jeg har halvvejs en fjerde. Vi har ligeledes mange frivillige Hjælpere, og vi har gjort et strygende Arbejde. Hundreder af Breve sendes ud fra vort Kontor hver eneste Dag. Jeg kommer her hver Morgen Kl. 9 og bliver til Kl. 5. For at kunne det, maa jeg gaa hjemmefra Kl. halv-ni og kommer først hjem henad seks om Aftenen. Men saa er jeg ogsaa saa udmattet, at jeg intetsomhelst mere kan gøre.

Dette maa være Forklaringen paa min Taushed. Naar jeg først begynder paa mine internationale Breve igen, skal jeg nok holde Eder allesammen i Arbejde.

1ste Februar lægger jeg dette amerikanske Petitions-Arbejde ned, og jeg antager, jeg sejler til Europa den 13de. Det er min Hensigt at blive 10 Dage i London, derfra tage lige til Ungarn, hvor jeg skal holde nogle Foredrag og derpaa straks vende tilbage til London og blive der til Kongressen er afsluttet.

Jeg er ogsaa glad ved, at Tingene gaar godt fremad i Danmark, og at Følelsen for Stemmerettens Betydning bestandigt vokser. Det er ganske som det skal være. Gør nu alt hvad I kan dernede hos Eder for at sende os en god Delegation til London Mødet. Jeg haaber da, at I faar 6 Delegerede og 6 Suppleanter til at overvære Mødet, mon ikke?

For Dem selv ønsker jeg, at 1909 maa have 365 Dage, og at hver af disse maa blive fulde af Sundhed, Lykke og Held til Arbejdet. I Haab om at vi mødes i London,

Hjerteligst Deres

Carrie Chapman Catt.

Den 16de Sejr i England.

Naar vi tager en hastig Oversigt over de sidste Aars Kvindevalgrets Agitation i England, studser vi ved at se, at af de 600 Medlemmer, der sidder i Underhuset, har de 420 lovet at støtte Kvindernes politiske Valgret. Ialfald er dette en Kompliment til Kvindernes Indflydelse ved Valgene. Men Vennerne af Kvindestemmeretten som sidder i Parlamentet, er ret lunkne. Ialfald forekom de den unge Fabrikarbejderske, Annie Kenney, og hendes Medarbejdere at være upaalidelige, da de i Foraaret 1906 fra Gitterlogen vilde dømme om de Valgtes Troskab. En af Kvindernes